

telse; altsaa maa Jordværdien og Ejendoms-skylden i væsentlig Grad falde sammen. Og da Promillen er sat højere for Jordværdien end for Bygningsværdien, er det ud fra den Betragtning, at Flertallet har sat Halvparten af Jordværdien til Skovene overfor den øvrige Jordværdi, og det er muligt, at det er blevet lovlig lavt; personlig vilde jeg foretrække 1,1 pro mille, da det i det væsentlige vilde falde sammen med den Beskatning af Skovene, vi har i Øjeblikket. Det er jo ikke tilsigtet at give Skovene en højere Beskatning og vel heller ikke en lavere, men man har altid set bort fra den Træmasse, der er i Skovene. Naar der hviler Fredskovsforpligtelse paa Skoven, og den drives som normal Skov uden at forringes, vil Jordværdien falde sammen med Ejendomsskyldværdien, for saa vidt Ejeren ikke opsparer Træmassen, thi saa vil Ejendomsskyldværdien selvfølgelig overstige Jordværdien. Dette er altsaa Begrundelsen fra Flertallets Side.

Det Spørgsmaal, jeg nu sidst omtalte, kan overvejes endnu en Gang mellem anden og tredje Behandling. Jeg anbefaler, som sagt, ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Efter de udførlige Udtalelser, der er faldet til Støtte for Flertallets Ændringsforslag, kan jeg fatte mig meget kort; jeg maa tilraade at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og mod de af Mindretallet stillede. Den Henstilling, som den ærede Ordfører (Pinholt) fremkom med, om at benytte Finansministerens Ret til at ansætte Honorarerne for Vurderingsmændene i København, Købstæderne og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse paa over 2 000 Indbyggere saaledes, at der blev skabt den størst mulige Ensartethed, naturligvis under Hensyn til Arbejdets Art, i Principperne for Fastsættelsen af Honorarerne, skal jeg efterkomme. Jeg vilde dog nødig, at man gav Finansministeren fuldstændig frie Hænder til at fastsætte disse Honorarer over hele Landet, jeg tror, det er meget rigtigt, at der gives en Norm, saaledes som det er sket i Ændringsforslag Nr 32, og jeg kan ganske billige den Maade, hvorpaa det her er opstillet.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr 7 til § 3 vil jeg henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at der vistnok burde staa: „Punkt 2), 1ste Punktum, udgaar“ i Stedet for: „Punkt 2) udgaar“. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, det er Meningen, at Punkt 2, 2det Punktum, skal udgaa. Det lyder saa-

ledes: „Saafremt Benyttelse til andet end Skovbrug maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode Anvendelse, og der ikke hviler Fredskovsforpligtelse paa Ejendommen, sker Ansættelsen efter de under 1) eller 3) anførte Regler.“ Altsaa, f. Eks. hvor det er træbeplantet Areal, hvis naturlige Anvendelse vil være til Villagrunde eller lignende, saa forekommer det mig rimeligt, at det bliver behandlet paa den Maade, som er foreskrevet i Punkt 2, 2det Punktum.

Der er en anden Ændring, jeg vil tillade mig at anbefale til Udvalgets Velvillie, en Ændring til § 11, 2det Stykke, 1ste og 2den Linie, vedrørende Skyldraadsmedlemmernes Antal. I Ændringsforslaget er Antallet ændret til „indtil 7“. Tanken er jo den, at de nuværende Vurderingsformænd i det væsentlige skulde have Indseende med Vurderingerne i de samme Kredse, hvor de nu er Formænd, idet man vil benytte den Sagskundskab og Erfaring, de har erhvervet sig netop indenfor den Vurderingskreds, hvor de har virket. Men nu maa det bemærkes, at der er nogle Amter, hvor der er mere end 7 Vurderingskredse, f. Eks. har Ringkøbing Amt 10, og saa vidt jeg husker, har Vejle og Svendborg Amter 9 Vurderingskredse. Af Hensyn til saadanne Amter vil det være rigtigt at give Finansministeren Bemyndigelse til at fastsætte Skyldraadsmedlemmernes Antal til over 7, og derfor vil jeg tillade mig at stille et Ændringsforslag gaaende ud paa, at Antallet som Regel ikke maa overstige 7, saaledes at der altsaa gives Finansministeren Bemyndigelse til at overskride Antallet; i Overensstemmelse dermed maa Antallet af Suppleanter ogsaa kunne øges.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skovenes Beskatning skal jeg indrømme, at det er et af de allermost tvivlsomme og vanskelige Punkter i denne i sig selv vanskelige Materie, og jeg vil ingenlunde paastaa, at Udvalgets ærede Flertal her har fundet de Vises Sten. Jeg tror overhovedet ikke, der kan findes en Formulering, som kan staa bombefast for al Kritik, det bliver mere eller mindre ufuldkomment altsammen. Men jeg kan tiltræde det af det ærede Udvalg stillede Forslag, som i det væsentlige er det samme, som er stillet af Mindretallet indenfor Over-Skyldraadet; det forekommer mig at indeholde en klarere og præcisere Affattelse end den, der er foreslaet af Over-Skyldraadets Flertal. Og endnu mere Tvivl kan der selvfølgelig være om, hvorvidt den saaledes udfundne Værdi skal halveres til Grundskyld. Jeg har sympatiseret med dette Forslag, fordi det er min Overbevis-